

Sverige badar i pengar

MARTIN SCHIBBYE

REBELLS REDAKTÖR 2 DECEMBER 2003

Vår generation är den första i modern tid som har det sämre än vår föräldrageneration. Enligt en färsk undersökning från SCB hade ungdomar mellan 18 och 24 år drygt 12 procent lägre ekonomisk standard 2002 än 1991.

Men det finns människor som inte syns i den offentliga statistiken. 1993 beslutade den borgerliga regeringen att dra tillbaka de resurser Statistiska Centralbyrån hade för att följa de rikastes förmögenhet och situation. Sedan dess är de en i statistiken anonym grupp. Men vi på Rebellektionen har våra källor.

Häromdagen fick vi tidningen Connoisseur på vårt bord. Tidningen är ett mycket exklusivt magasin som skickas ut till alla i landet som tjänar mer än 900 000 kronor om året eller har en förmögenhet på minimum 5 miljoner kronor. Connoisseur är känd under namnet "miljonärsmagasinet".

Numrets ledare kan vi inte annat än ordgrant citera: "Häromveckan avnjöt maken och jag säsongens första hummer. Vi erbjöd givetvis det nyss fyllda 7-åriga barnbarnet att dela vår skaldjursnjutning, men till vår stora tillfredsställelse fick vi behålla kvällens clou alledes för oss själva... / Plötsligt tillkännagav han att han ville ha euro till efterrätten!

Euro, jag tittade både förvånat och samtidigt lite farmorsstolt på honom. Tänk vad medvetna dagens barn är, men att strö euro över glassen. Det fick naturligtvis snabbt sin förklaring; det han åsyftade var guldpengarna fyllda med choklad, som alltid finns i silverskålen på sidbordet, lätt tillgänglig för små barnhänder!... / Många tycker säkert idag att det hade varit trevligt med euro i silverskålen eller över huvudtaget, men nu har vi alla sagt vårt om Eurons införande eller inte för närvarande, så det är bara att gå vidare."

Tidningens något uttråkade och superrika läsare präglar också annonseringen. En annonstext lyder "Att äga en helikopter är att lyftas över begränsningarna". I ett annat reportage får vi lära oss skillnaden mellan kaviar och kaviar. Inte mellan Kalles och rysk, utan mellan rysk och iransk. Skillnaden, får vi lära oss är 35 000 kronor kilot. En köns mogen tjugoårig tandlös rysk störhona kallad Beluga – en fisk som sett likadan ut i 200 miljoner år – kostar en miljon stycket, medan rommen från den iranska Sevrugan som "saknar den smältande sensationen" bara kostar omkring 14-16 000 kronor kilot. Så skiljer överklassen ut agnarna från vetet.

Den rikaste procenten i Sverige har det gott ställt. 660 000 hushåll kan idag titulera sig miljonärer. Skulle den rikaste tiondelen få sina förmögenheter reducerade till den näst rikaste tiondelen och deras överskjutande förmögenheter skulle fördelas jämt över de fattigaste åtta tiondelarna så skulle dessa hushåll få ett lyft på 236 000 kronor årligen.

Men man behöver inte stirra sig blind på överklassens tillgångar, för pengar finns också i statens kassakista. Det offentliga Sverige badar i pengar. I finansminister Bosse Ringholms budget finns en tabell som visar den offentliga sektorns finanser. Den tabellen visar att inkomsterna kommer att överskrida utgifterna med 76 000 miljoner kronor nästa år.

Det blir ännu mer pengar om man tittar på överskottet de närmaste tre åren. Då får staten ett överskott på hela 235 000 miljoner kronor i sin kassakista. Varför satsas då inte dessa på den offentliga sektorn?

Jo, samtliga partier har enats om ett så kallat "utgiftstak" som gör att man inte får använda pengarna. Detta är ett EU-direktiv vars syfte

Det rasar nämligen en het debatt om "hur" kaviaren ska inmundigas. Men här finns bara ett sätt: guldsked och vodka. "Att använda sig av spatlar av silver eller andra basmetaller är förkastligt eftersom dessa dödar kaviar-smaken", skriver artikelförfattaren.

är att tvinga fram en privatisering av hela den offentliga sektorn. Allt tal om att Sverige är ett fattigt land som halkat efter andra länder, är alltså ren lögn. Vi skulle ha råd att upprätthålla en stor offentlig sektor, men av politiska skäl sker det inte!

Det offentliga borde också ha ännu mera pengar än vad som framgår av siffrorna ovan. Under de senaste årens politiska utveckling har staten frivilligt avsat sig stora inkomster genom skattesänkningar för de rika och utförsäljningar av statliga företag som gick med vinst. Enligt statliga Nutek minskade statens skatteintäkter i början av 1990-talet med 191 miljarder kronor som en följd av skattesänkningar för de rika. Överklassen som läser Connoisseur behöver dock inte fundera över den offentliga sektorn eller värden – de kan alltid köpa sig fria.

Nej, de har större problem, för när väl kaviaren är inhandlad ska den ju ätas, men frågan är hur? Det rasar nämligen en het debatt om "hur" kaviaren ska inmundigas.

Men här finns bara ett sätt enligt tidningen: guldsked och vodka. "Att använda sig av spatlar av silver eller andra basmetaller är förkastligt eftersom dessa dödar kaviar-smaken".

När läsarna tröttnat på att köka kaviar med guldsked har tidningen fler idéer om vad man kan göra med sina pengar – och sin fritid. Överklassens egen resebyrå Connoisseur Club arrangerar årligen resor till Sydafrika. En av programpunkterna är en "afro-kulinarisk upplevelse på Africa Café. Ett tjugotal rätter serverades av undersköna Xhosa-flickor, som genom hänförelse trumpspelet och sång, prisade maten och vår välgång i livet". Reseberättelsen fortsätter sen i samma föraktfulla ton: "Sedan var det dags att utforska Zulubyn vilket gjordes med stort intresse. Vi mötte en hop Zulukrigare som dansade fram emot oss och fick bevitna en oerhört imponerande och vacker uppvisning... När vi sedan samlades kring elden fick vi se olika vapen som Shaka Zulu uppfann för att besegra fienden".

Vad överklassen inte skriver om är att det var Shaka Zulu som 1879 vållade britterna det mest katastrofala nederlag en modern armé lidit mot en fiende utan eldhandvapen. I Isandhlwana fick 1 400 britter bita i gräset. Orsaken var att det viktorianska England underskattade Zulufolket och såg dem som vildar. Zulufolket var inga obildade vildar, de var ett disciplinerat och organiserat folk som var inställt på att driva ut britterna. Britterna underskattade dem då och fick kropparna avkladda och inälvorna utslitna. Connoisseur Clubs deltagare var antagligen lyckligt ovetandes om deras förfäders öden när de "mötte en hop Zulukrigare som dansade fram". ■

Vänsterkrokar

(v)+ okkupation=sant?

★ Nu har samarbetet med (s) även smittat av sig på utrikespolitiken. (v) har till sin kongress bjudit in det irakiska Kommunistpartiet som villigt satt sig i USA:s okkupationsregering – och precis som USA menar att motstånd mot okkupationen är terrorism. Även organisationen PUK ska vara representerade, de som tillsammans med USA inlagat staden Kirkuk. Men Ohly är i alla fall konsekvent: – Rätten till väpnat motstånd finns, men man behöver inte ge sitt stöd till den.

Ohly själv kanske fiskar efter en plats i Iraks styrande råd? ■

Svenska folk mord

★ Den nya myndigheten "Forum för de levande segrens historia" med ordföranden krigshjälmen Wallén har bjudit in världens tre främsta experter på folk mord: Sharon, Bush och Blair till en folk mordskonferens i Stockholm i januari. Man kan undra vad som kommer att finnas med på programmet: seminarier "Jenin" inledare Ariel Sharon. Lär dig stava till "al-Qaida", "Alfon-bladeh Wolfgang Hanson dela med sig av sina erfarenheter. Blair tar på temat "lögn, dikt och förbannad stötskilt – hur man mördar och krigar sina landsmän". Blair ■

Rebell utges av
Revolutionär
Kommunistisk
Ungdom,
KPML(r):s
ungdomsförbund

Prenumeration:
Ett år (6 nr)
kostar, vanlig-
80 kronor, stöd-
150 kronor och
kampprenumeration
250. Sätt in på
pg:
513998-5

Tel:
031-244417

Fax:
031-244464

E-post:
rebell@rku.nu

Hemsida:
www.rku.nu/rebell

Adress:
Rebell
Box 31187
40032 Göteborg

Ansvarig
utgivare:
Robert Mathiason

Redaktör:
Martin Schibbye

Kulturredaktör:
Lisa Engström

Tryckt hos
H2-Griffet AB
Göteborg 2003

STADEN GÖTEBORGS
REBELL

Rättelse:
Ett fel smög sig in i intervjun med SSU-Skånes ordförande Kristin Linderofh i förra numret. SSU-Skånes stora profilfråga är tydligen lika lön för allt arbete och inte som vi skrev lika lön för lika arbete.

Brev från Studieförbundet SNS

★ Hej! Läste med intresse artikeln om socialdemokraternas 1900-talshistoria i Rebell nr 5. Dock måste jag få påpeka ett sakfel när det gäller SNS, Studieförbundet Näringsliv och Samhälle: SNS är inte finansierat av SAF, ej heller av dess efterföljare Svenskt Näringsliv. SNS pengar kommer från tre håll i ungefär lika stora andelar:

- forskningsanslag (i konkurrens med annan forskning ur t ex stiftelser)
- intäkter från bokförlag och konferensverksamhet
- medlemsavgifter från företag, myndigheter och organisationer som

är med i SNS. /Vänliga hälsningar, Ulrika Stuart, informationschef SNS [Center for Business and Policy Studies] ■

Rebell svarar direkt:

★ Hej Ulrika, kul att du läser Rebell. Vi förstår att inte vill framstå som "köpt" En svår uppgift.

I SNS årsredovisning från år 2002, under rubriken "Organisationsmedlemmar", så hittar vi efter Svenska Petroleuminstitutet och före Sveriges fastighetsägareförbundet namnet Svenskt Näringsliv.

Ni har uppenbarligen ett och annat finger i syltburken. ■